

JUSTITIS MINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 13. september 2013
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Jean Elisabeth Hørdum
Sagsnr.: 2013-0030-1450
Dok.: 769980

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 809 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 6. maj 2013.

Morten Bødskov

/

Anne Berg Mansfeld-Giese

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 809 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren kommentere artiklen: "Politiforbundet: Rigspolitiets ledelse er bange for kritik", der blev bragt på www.b.dk den 1. maj. 2013. Og vil ministeren herunder særligt forklare baggrunden for, at resultaterne af undersøgelsen og kritikken ikke måtte komme frem i offentligheden samt redegøre for, hvorvidt ministeren finder dette acceptabelt.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet kan oplyse, at resultaterne fra den i artiklen omtalte undersøgelse om politiets afhøringspraksis af sigtede personer blev lagt på politiets intranet allerede i maj 2010 via en rundskrivelse til politiets medarbejdere. Trykte udgaver af resultaterne blev endvidere sendt til politikredsene og anklagemyndigheden til inspiration.

Det var – og er – Rigspolitiets opfattelse, at undersøgelsen afdækkede en række interessante aspekter omkring politiets afhøringspraksis, og resultaterne blev derfor betragtet som et naturligt supplement til det lærebogsmateriale, der i øvrigt var grundlaget i undervisningen på afhøringsområdet.

Rigspolitiet fandt imidlertid ikke, at der var videnskabeligt belæg for at offentliggøre undersøgelsens resultater til en bredere kreds uden for politiet. Dette havde blandt andet sin begrundelse i forhold omkring den empiri, der blev indsamlet til brug for undersøgelsen. Forhold, der – også ifølge den medarbejder, der forestod undersøgelsen – stiller alvorlige spørgsmål ved undersøgelsesresultaternes validitet.”